

Overdracht in het kader van de regeling bijzondere bestemming

Het basisprincipe kan worden aangetoond door een voorbeeld waarbij de houder van een vergunning “bijzondere bestemming” - enkel als handelaar – goederen invoert onder de regeling bijzondere bestemming en niet wenst of niet in staat is om deze goederen volledig of gedeeltelijk hun voorziene verwerking in het kader van de regeling bijzondere bestemming te geven. In dit geval kan hij die goederen overdragen aan een derde die de handelingen verricht om de goederen gedeeltelijk of volledig hun voorgeschreven bestemming te geven.

Twee mogelijke scenario's :

- **De overdracht bestaat enkel uit het doorgeven van de goederen.** Deze goederen worden overgedragen aan een firma / persoon die een aantal bewerkingen voor rekening van de houder van de vergunning zal uitvoeren.
De vergunninghouder blijft verantwoordelijk voor de goederen en de firma / persoon die de goederen zal verwerken moet als dusdanig worden vermeld in de vergunning van de houder alsook de plaats waar deze behandeling zal plaatsvinden. De fysieke overdracht van de goederen door de vergunninghouder aan de verwerker gebeurt dus onder dekking van de vergunning van de houder zonder verdere douaneformaliteiten (art. 179 §1 DA). Wel dient de plaats waar de goederen zich bevinden en informatie over iedere overbrenging in de administratie te worden vermeld (art. 178 §1 e) DA). **De goederen kunnen dus vrij tussen de in de vergunning genoemde plaatsen worden overgemaakt.**

Omdat de goederen onder de controle blijven van de vergunning van de houder, blijft deze laatste verantwoordelijk voor de verleende regeling en dus voor het gebruik van de goederen. Bij het ontstaan van een douaneschuld zullen de douaneautoriteiten zich steeds tot hem richten.

Wanneer de verwerking plaatsvindt in een andere lidstaat dan waar de vergunninghouder is gevestigd, is een **grensoverschrijdende vergunning** voor meerdere lidstaten vereist.

(zie voorbeeld 1)

- **Een overdracht van rechten en plichten** (= TORO : transfert of rights and obligations) tussen de vergunninghouder en de verwerker (art. 218 DWU) **is mogelijk met of zonder verkeer van goederen.** Een effectieve verplaatsing van de goederen kan in toepassing van art. 179 §1 DA. De vergunninghouder heeft bepaalde rechten (gebruik, verplaatsen, uitvoeren) voor de goederen die onder de regeling werden geplaatst alsook verplichtingen (het toewijzen van de voorziene bestemming , het houden van geschriften, goederen beschikbaar stellen voor douanetoezicht, het betalen van de douanerechten bij het ontstaan van een douaneschuld) die hij volledig (of gedeeltelijk) aan de overnemer kan overdragen.

Bij een TORO wordt de overnemer aansprakelijk bij een mogelijke douaneschuld en kan een zekerheid op zijn naam worden geëist.

Wanneer aan de overdrager een vergunning bijzondere bestemming wordt afgeleverd moet de TORO worden vermeld, evenals de voorwaarden van deze overdracht: overgedragen rechten en plichten; vestiging van de overnemer, plaats van verwerking, verstrekte zekerheid,...

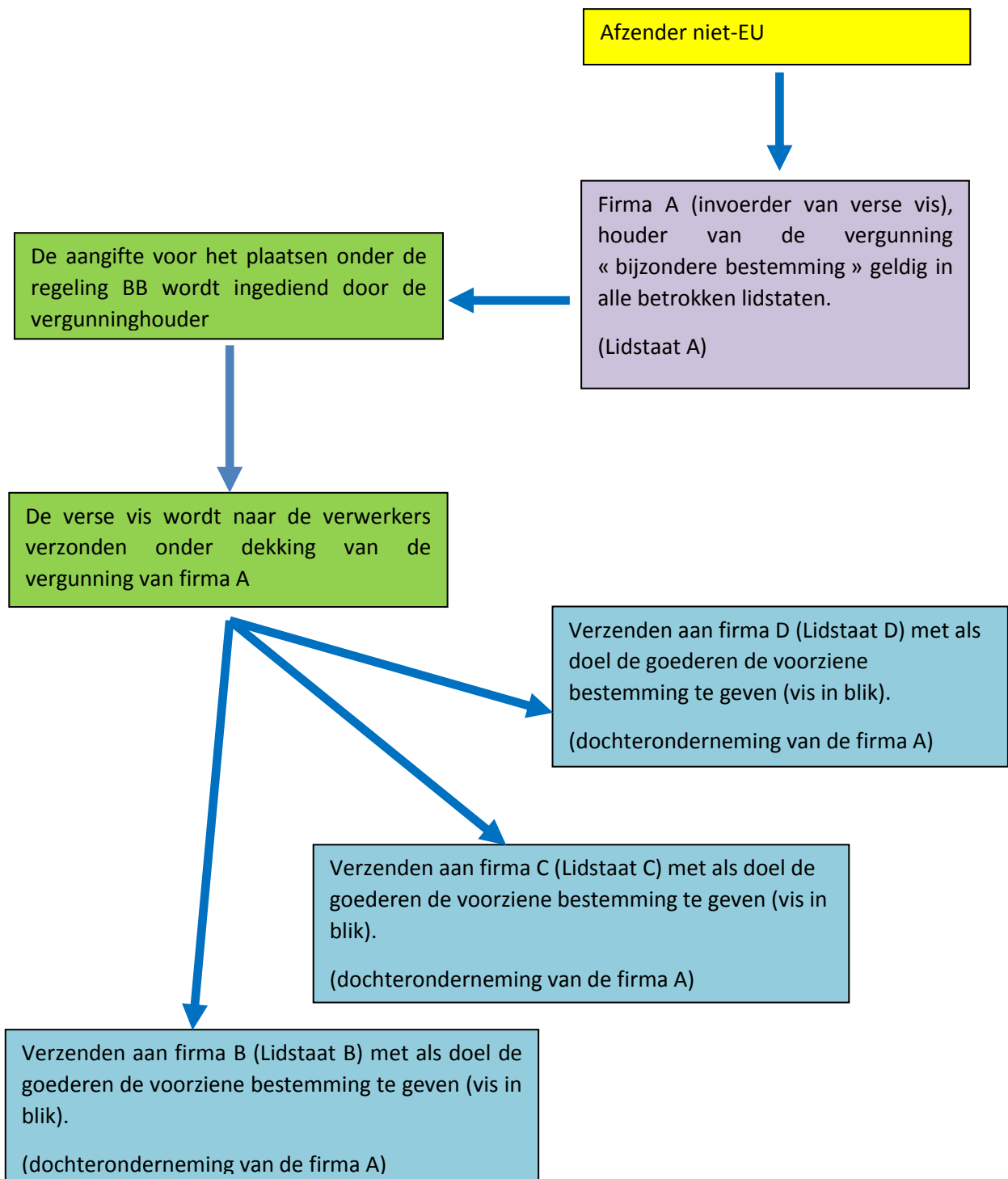
Een TORO kan enkel wanneer die werd toegestaan in de vergunning of in een afzonderlijke beslissing.

Een TORO kan ook plaatsvinden tussen personen die in verschillende lidstaten zijn gevestigd. Een **grensoverschrijdende vergunning** voor meerdere lidstaten is bijgevolg vereist.

(zie voorbeeld 2)

Voorbeeld 1:

Verkeer van goederen onder de regeling “bijzondere bestemming”, zonder douaneformaliteiten: een multinational heeft meerdere filialen in verschillende Lidstaten:

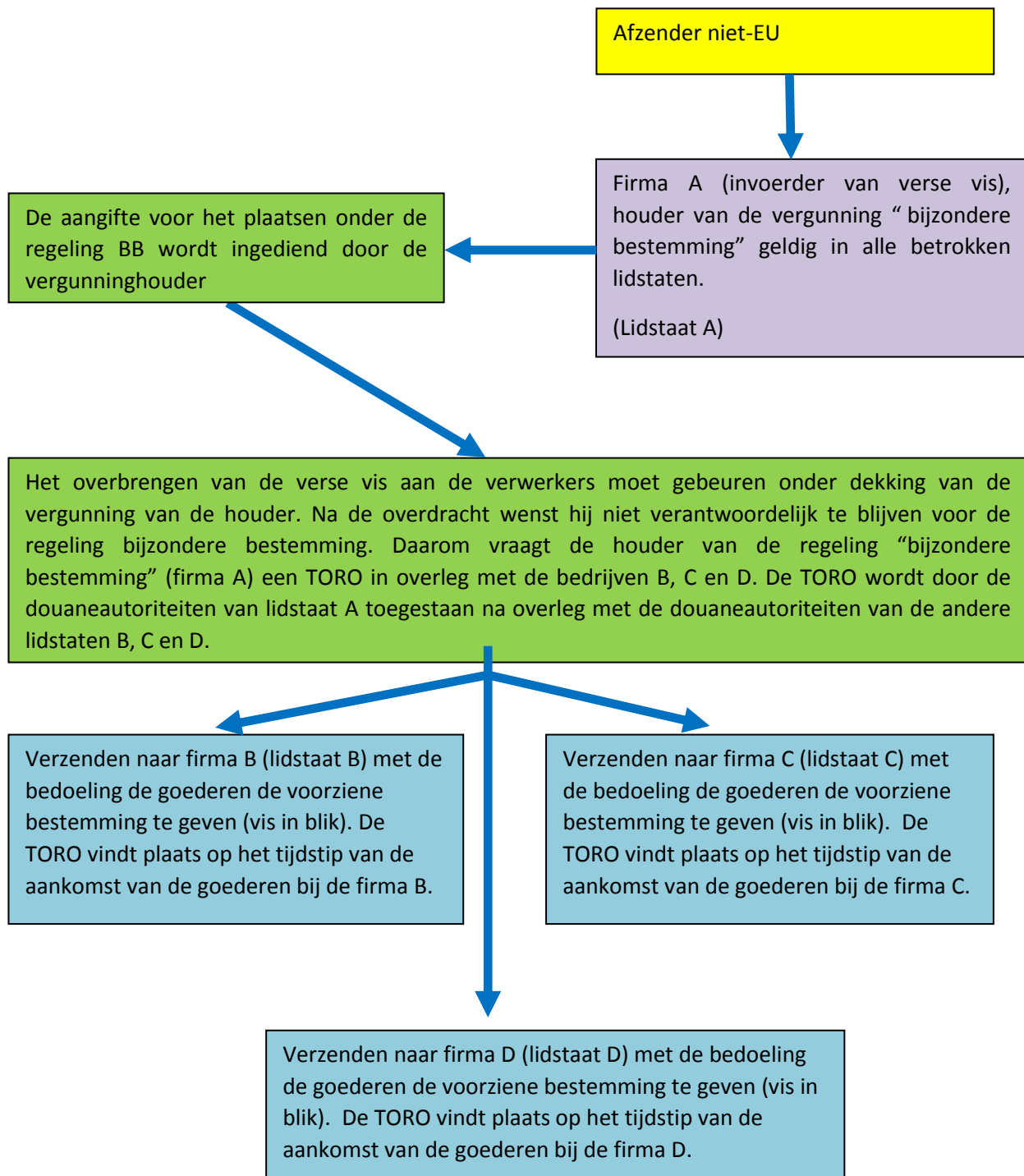


Hier gaat het niet om een TORO maar om verkeer van goederen onder dekking van een vergunning “bijzondere bestemming” die geldig is in verschillende lidstaten. Er zijn geen douaneformaliteiten vereist, enkel dient in de administratie de plaats van de goederen en informatie over iedere overbrenging te worden vermeld (art. 178 §1 e) DA).

Firma A blijft verantwoordelijk voor de regeling bijzondere bestemming.

Voorbeeld 2:

Verkeer van goederen onder de regeling “bijzondere bestemming”, zonder douaneformaliteiten, gecombineerd met de TORO.



Dit is een combinatie van verkeer van goederen volgens art. 219 DWU en de overdracht van rechten en plichten (TORO) volgens art. 218 DWU. Voor de toepassing van de TORO, kan firma A gebruik maken van het document volgens het model opgenomen in bijlage III van de Guidance.

Hier in dit voorbeeld vindt de TORO plaats bij aankomst van de goederen bij de verwerker. Een TORO kan echter reeds vroeger aanvangen wanneer bijvoorbeeld firma A de verse vis verplaatst in zijn vestiging.